

tikken og oven i købet foreslået, at løsningen på problemet er en massiv bistand.

Jeg må jo konstatere, at Det Konservative Folkepartis politik måske har ændret sig en smule siden da, for den massive bistand består jo altså i, at man gerne vil skære 25 pct. i den. Men det kan være, at det bare er min evne til at helt forstå, hvordan det hænger sammen, der ikke rækker.

Så ja, det her problem er her, og svaret er, som det har været i mange år, nemlig en massiv udviklingsbistand både fra dansk side og fra europæisk side.

Frank Dahlgaard (UP):

Er ministeren ikke klar over, at de omkring 11 mia. kr., som Danmark bruger på ulandsbistand, er et stort problem at få brugt fornuftigt, så pengene ikke ryger i diktators og militærtys lommer, men går til konkrete projekter, hvor Danmark og danskere har styr på, hvordan de kører? Det er et stort problem at bruge så mange penge.

Og skulle man skære 10, 15, 20, 25 pct. væk af ulandsbistanden, vil Danmark stadig væk være helt fremme i første division blandt de lande, der giver ulandsbistand. Er ministeren klar over det? Og har ministeren forståelse for, at der efter denne debat og disse løse, løse tanker, der er kommet fra ministeren, er mange, der måske har fået det indtryk, at ministeren har et meget stort hjerte og en meget lille hjerne?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg forstår, at hr. Frank Dahlgaard mener, at den danske bistand, som er på godt 11 mia. kr., er vanskelig at få brugt. Jeg vil sige, at det ikke er en erfaring, jeg har gjort, og hvis jeg ser mig ud over verden, må jeg sige, at det er meget svært at tro på, at den er svær at få brugt. Jeg vil gerne garantere hr. Frank Dahlgaard, at den skal vi nok bruge ordentligt.

Så vil jeg gerne have lov til at citere fra den nyeste undersøgelse fra OECD, som har analyseret dansk bistand, og som såmænd indleder med at sige, at dansk udviklingsbistand er en af de mest imponerende blandt de 22 medlemmer af OECD, såvel hvad angår kvalitet og volumen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Frank Dahlgaard for det sidste spørgsmål.

Frank Dahlgaard (UP): Ja tak. Jeg må spørge ministeren, om ministeren kommunikerer med sine embedsmænd i Udviklingsministeriet. Jeg har været medlem af Folketingets Udenrigsudvalg. Jeg har været ude på rejser bl.a. i Østafrika og snakket med folkene derude ved projekterne, dem, der har jord under neglene, dem, der gennemfører de danske ulandsprojekter, og har det indtryk derfra, har de meldinger derfra, at det er svært at bruge alle pengene fornuftigt. Det er simpelt hen svært.

Hele udviklingsfænomenet og økonomisk udvikling er utrolig kompliceret, og det er svært at hjælpe fornuftigt, og det med bare at give mad og tøj ødelægger deres egen erhvervsudvikling, og hvis man giver andre former for bistand, bare giver lederne i den fattige verden pengene, så ryger de ned i krudt og kanoner.

Derfor er det et faktum, at det faktisk er et problem at bruge alle de penge fornuftigt til gavn for de fattige i den fattige verden. Er ministeren klar over det?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Altså jeg går ud fra, at OECD har været andre steder end i Østafrika og har talt med udviklingsarbejdere dér. Ja, de har faktisk været rundt om hele den danske udviklingsbistand og er altså nået frem til, at det er en ret imponerende bistand, både hvad angår kvalitet og volumen.

Så siger hr. Frank Dahlgaard, at det jo er komplicerede ting, vi har at gøre med, og at det er svært at hjælpe fornuftigt. Og det er det. Det vil jeg gerne medgive. Og derfor skal vi jo også altid arbejde med, om bistanden kan blive bedre. Men vi har altså en god bistand. Det synes jeg er værd at slå fast.

Så er der det her spørgsmål om tøj og mad. Det er faktisk ikke det, dansk ulandsbistand er lagt an på. Dansk ulandsbistand arbejder med at opbygge infrastruktur og sektorer og foregår ret avanceret, vil jeg sige. Og til det der med at give lederne penge: Altså jeg ved ikke, om man nogen sinde har gjort det, men det gør man altså ikke længere.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er der tre medspørgere. Først hr. Helge Adam Møller, så hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Gitte Lillelund Bech.